

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 706/2016
09.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.И., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.И., адвоката Г.Н. из Б., поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 1103/15 од 04.11.2015. године и Кж3 3/16 од 08.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.И., адвоката Г.Н., поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 1103/15 од 04.11.2015. године и Кж3 3/16 од 08.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу К бр. 368/12 од 17.07.2015. године, окривљени Д.И., на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен је од оптужбе за кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика (КЗ) и одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, док је оштећени П.М. из А. упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1103/15 од 04.11.2015. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Лазаревцу преиначена је пресуда Основног суда у Лазаревцу К.368/12 од 17.07.2015. године тако што је окр. Д.И. оглашен кривим за кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 2-две године у коју му се урачунава време проведено у задржавању од 10.05. до 11.05.2009. године. Истом пресудом окривљени је обавезан да оштећеном П.М. на име дела имовинскоправног захтева исплати износ од 4.500,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док су оштећени П.М. за вишак имовинскоправног захтева, а оштећена Б.Т. у целости са тим захтевом упућени да своја права остварују у парничном поступку, а окривљени је ослобођен дужности плаћања трошкова који падају на терет буџетских средстава суда.

Апелациони суд у Београду, пресудом КжЗ 3/16 од 08.04.2016. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окр. Д.И., адвоката Г.Н. и пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 1103/15 од 04.11.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. Д.И., адв. Г.Н., поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 1103/15 од 04.11.2015. године и КжЗ 3/16 од 08.04.2016. године, због разлога предвиђених по члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд у целости преиначи наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду и потврди првостепену пресуду Основног суда у Лазаревцу К 368/12 од 17.07.2015. године.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, у смислу одредаба чл. 486. став 1. и 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окр. Д.И., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.И. је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а из образложења захтева произилази да, позивајући се на правила о оцењивању доказа и утврђивању чињеница садржана у одредбама члана 16. став 2, 4. и 5. ЗКП оспорава правилност оцене другостепеног суда одбране окривљеног и изведених доказа и чињенична утврђења и закључке суда засноване на тој оцени. С тим у вези бранилац окривљеног истиче да другостепени суд записнике са исказима сведока или уопште не цени или их не цени у делу у којем иду у корист окривљеном, уз сопствену анализу и оцену исказа сведока оштећене Б.Т. и посебно као супротне исказима сведока полицајца о разлозима полицијске интервенције критичном приликом и исказа сведока М.Ј., наглашавајући део истог да оштећена Б.Т. није показивала знаке уплашености, а у погледу одбране окривљеног истиче да другостепени суд придаје превелики значај промени исказа окривљеног о мање битним чињеницама, а пренебрегава одбрану окривљеног да од оштећене није одузео никакав новац уз претњу пиштољем и чињеницу да ни новац ни пиштољ нису пронађени код окривљеног, док чињеницу да је прошао одређени временски период од тренутка када су оштећене позвале полицију до доласка полиције, погрешно цени у смислу да указује да је окривљени сакрио торбицу пре доласка полиције иако ни једној од изведених доказа не указује да је окривљени током критичног догађаја напуштао кафић и на тај начин дошао у могућност да сакрије торбицу.

Међутим, према одредби члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде одредбе члана 16. ЗКП, односно због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.И. оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац, с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.